

عنوان مقاله:

مکان یابی اسکان موقت مبتنی بر مخاطره سیل در شهر شیراز

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های جغرافیای طبیعی، دوره 53، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مهران مقصودی - دانشیار دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

ابوالقاسم گورابی - دانشیار دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

مجتبی یمانی - استاد دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

مرضیه بذرافکن - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی پردیس بین المللی کیش دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رودخانه ها از شریان های حیاتی موثر در جذب جمعیت و ایجاد سکونت گاه های شهری و روستایی، بهویژه در مناطق خشک و نیمه خشک، به شمار می روند. رودخانه خشک و راهدار در پهنه کلانشهر شیراز در سالیان گذشته یکی از پهنه های ژئومورفیک مخاطره آمیز شهری بوده است. با توجه به وقوع چندین سیلاب بزرگ در سال های اخیر و ایجاد تلفات جانی و مالی قابل توجه، تعیین نقاط مناسب جهت اسکان موقت آسیب دیدگان سیل از نیازهای ضروری محسوب می شود. در این پژوهش، با استفاده از داده های رقومی ارتفاعی، مکانی موقع کاربری های واقع در شهر شیراز، بررسی های میدانی، و مصاحبه با کارشناسان، در قالب مدل های تصمیم گیری چندمعیاره و AHP، پس از مقایسه زوجی متغیرها و تعیین اولویت آنها مناسب ترین مکانها برای اسکان موقت ارائه شده اند. تعیین و توسعه کاربرهای (پلها، کنارگذرها و ...) بدون توجه به عرصه ژئومورفولوژیک در تشدید خسارات و آسیبها نقش مهمی داشته اند. ارزیابی این پژوهش نشان داد پهنه هایی که عمدتاً در جنوب شرق و نواحی مرکزی منطقه شهری شیراز واقع شده اند (فضاهای باز و فرودگاه) دارای میانگین شاخص مطلوبیت بالایی هستند و می توان از آنها به عنوان مناسب ترین پهنه ها برای اسکان موقت مبتنی بر مخاطره سیل در شهر شیراز استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

اسکان موقت، سلسله مراتبی، سیل، شیراز، مکان یابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1411398>

